

سنة ١٤٤٠ هـ

هر آنکس به شخصی ببخشد حیات

ز چنگال مرگش ببخشد نجات

بود مثل اینکه بدا دست جان

به هر کس که بود است اندر جهان

وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

و هر کس انسانی را زنده کند (و از مرگ نجات دهد) گویا همه ی مردم را زنده کرده است.

دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

واحد آموزش بیمارستان شهدا بندرلنگه

تهیه کننده : فاطمه رادیه

سوپروایزر آموزش کارکنان

داروهای اورژانسی و دوزاژ

اپی نفرین

- ریتم های غیر قابل شوک : **ASAP** (در سریعترین زمان ممکن)
- ریتم های قابل شوک (**VF , V Tach Puseless**) : بعد از شوک دوم حین ماساژ
- دوز دارو در بزرگسالان : ۱ میلی گرم هر ۳-۵ دقیقه
- دوز دارو در اطفال : ۱ سی سی از محلول ۱ به ۱۰۰۰۰ به ازای هر ۱۰ کیلو گرم هر ۳-۵ دقیقه
- دوز ETT : ده برابر

بزرگسالان : در احیا از آمپول بزرگ ۱ در ۱۰۰۰۰ استفاده می کنیم فقط بصورت وریدی ، هر بار ۱ آمپول بزرگ را کامل تزریق می کنیم و ۳-۵ دقیقه صبر می کنیم **دوز بعدی** را تزریق می کنیم.

اطفال : آمپول ۱۰ سی سی را **به ازای وزن** بدن یعنی هر ۱۰ کیلوگرم ۱ سی سی - ۲۰ کیلو گرم ۲ سی سی و هر ۳-۵ دقیقه تکرار می شود.

دوز لوله تراشه :

بزرگسالان : باید آمپول ۱ سی سی (۱ به ۱۰۰۰) را ۳ عدد داخل لوله تراشه بریزیم ، ۳ سی سی آمپول بعد ۵ تا ۱۰ سی سی آب مقطر سپس آمو می زنیم (دوز اپی نفرین داخل تراشه در بزرگسالان ۲ تا ۳ برابر مقدار وریدی است).

اطفال : **بر اساس وزن** بچه ی ۱۰ کیلویی ۱ آمپول کامل یعنی ۱ سی سی (۱ به ۱۰۰۰) داخل لوله تراشه می ریزیم بعد ۱ سی سی آب مقطر سپس آمو می زنیم (دوز اپی نفرین داخل تراشه در اطفال ۱۰ برابر مقدار وریدی است).

در آنافیلاکسی در بزرگسالان از آمپول ۱ به ۱۰۰۰ باید ۰/۳ - ۰/۵ ، تقریباً **نصف یک آمپول** را عضلانی تزریق می کنیم.

در اطفال از آمپول ۱ به ۱۰۰۰۰ باید ۱ سی سی عضلانی تزریق گردد.

• **نکته:** اپی نفرین در در ریتم های غیر قابل شوک باید در سریعترین زمان ممکن داده شود.

• اپی نفرین در ریتم های قابل شوک مانند V Tach بدون نبض و VF بعد از شوک دوم داده میشود. پس از شروع باید هر ۳ تا ۵ دقیقه تا پایان CPR تکرار گردد. بنابراین دادن اپی نفرین در عملیات احیا محدودیتی ندارد و هر ۳ تا ۵ دقیقه می توان آن را تکرار نمود.

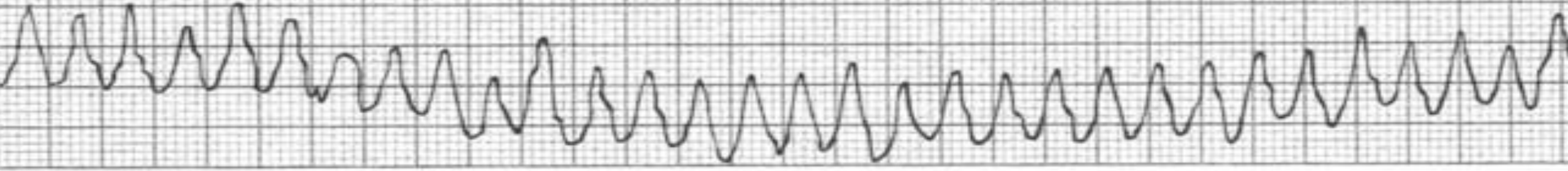
• آمپول مورد استفاده **CPR** از نوع آمپول ۱:۱۰۰۰۰ می باشد.

• برای بزرگسالان در هر بار تزریق ، ۱ آمپول اپی نفرین ۱:۱۰۰۰۰ که ۱۰ میلی لیتر می باشد تزریق می گردد.

• بعد از هر بار تزریق اپی نفرین باید دست بیمار بالا گرفته شود و همچنین ۳۰ سی سی نرمال سالین داخل رگ بیمار تزریق گردد تا رسیدن دارو به قلب تسهیل گردد.

ریتم فیبریلاسیون بطنی VF

ریتم تاکیکاردی بطنی V Tach

ریتم فیبریلاسیون دہلیزی AF

Lead II

ریتم فلوتر دہلیزی Af

- دوز مورد استفاده اپی نفرین در نوزادان و کودکان به ازای هر ۱۰ کیلو گرم وزن بدن یک سی سی از آمپول ۱ در ۱۰۰۰۰ می باشد. به عنوان مثال اگر یک کودک باورند ۱۰ کیلو گرمی دچار ایست قلبی شده باشد ، در هر بار تزریق یک سی سی از آمپول ۱۰ سی سی را برای وی تزریق می نماییم. که یک آمپول ۱۰ سی سی برای ۱۰ بار تزریق اپی نفرین در حین احیا برای این کودک کافیست.

• برای بقیه اوزان به صورت دو مورد استفاده می نماییم :

- در صورت بروز ایست قلبی در یک نوزاد کیلوگرم مقدار اپی نفرین مورد استفاده در هر بار تزریق ۰/۵ سی سی از آمپول ۱ به ۱۰ هزار یا همان آمپول ۱۰ سی سی می باشد.
- یا برای یک کودک حدوداً ۲۰ کیلوگرمی در هر بار ۲ سی سی از آمپول اپی نفرین ۱۰ میلی لیتری را تزریق می نماییم.

- حداکثر مقدار اپی نفرین را که می توانیم در CPR نوزادان و کودکان به صورت وریدی استفاده نماییم ۱ میلی گرم می باشد.

- همانطور که قبلاً توضیح داده شد ۱ آمپول اپی نفرین ۱ به ۱۰ هزار ۱ میلی گرم می باشد که می توان برای یک کودک ۵ کیلوگرمی ۲۰ بار استفاده نمود.

نکته :

- در صورتی که نتوانیم از راه وریدی اپی نفرین تزریق نماییم از طریق لوله تراشه داروی اپی نفرین را تزریق می نماییم که مقدار آن به شرح زیر است:

- غلظت اپی نفرین مورد استفاده از طریق لوله تراشه باید ۱۰ برابر وریدی باشد. در واقع ما برای استفاده از اپی نفرین از طریق لوله تراشه از آمپول اپی نفرین ۱ به ۱۰۰۰ یا همان آمپول یک سی سی استفاده می کنیم.

- برای یک کودک ۱۰ کیلوگرمی می توانیم ۱ آمپول یک سی سی را با غلظت ۱ به ۱۰۰۰ به صورت کامل از طریق لوله تراشه تزریق نماییم. در نوزادان و کودکان می توان ۵/۰ تا ۱ سی سی آب مقطر و یا سرم نرمال سالین بعد از اپی نفرین تزریق نمود تا اپی نفرین تزریق شده به پارانشیم ریه که محل جذب است برسد.

- طبیعی است پس برای یک نوزاد گرم با وزن ۵ کیلو گرم نصف آمپول ۱ میلی لیتری را داخل لوله تراشه تزریق می کنیم و بعد از آن نیم تا یک سی سی آب مقطر یا سرم نرمال سالین تزریق می نماییم.

- اپی نفرین مورد استفاده در بزرگسالان از طریق لوله تراشه ۲ تا ۳ برابر دوز تزریق وریدی و از نوع آمپول ۱ به ۱۰۰۰ یعنی آمپول یک سی سی می باشد.

- پس در صورتی که که از فرد بزرگسال نتوانستیم به موقع آی وی بگیریم می توانیم ۳ آمپول ۱ میلی لیتری را با هم داخل لوله تراشه بیمار تزریق نموده و بعد از آن ۱۰ سی سی نرمال سالین تزریق نماییم.

- میزان نرمال سالینی که در نوجوانان بعد از تزریق اپی نفرین در داخل لوله تراشه تزریق می نماییم ۳ تا ۵ سی سی میباشد.

در شوک آنافیلاکسی از آمپول یک سی سی اپی نفرین که غلظت ۱ در ۱۰۰۰ دارد استفاده می کنیم.

• میزان استفاده اپی نفرین در شوک آنافیلاکسی برای بزرگسالان $۰/۳$ تا حداکثر $۰/۵$ سی سی بصورت عضلانی می باشد.

• در صورت نیاز و برطرف نشدن علائم می توان هر ۱۵ تا ۲۰ دقیقه آنرا تکرار نمود.

• برای کودکان حداکثر سه دهم میلی لیتر از آمپول یک میلی لیتری به صورت عضلانی استفاده می شود. در صورت عدم بهبود و یا عود علائم هر ۵ تا ۱۰ دقیقه قابل تکرار می باشد.

- میتوان از اپی نفرین بصورت انفوزیون وریدی برای موارد آنافیلاکسی استفاده نمود. اما همکاران عزیز ترجیحاً استفاده ننمایند و یا حتماً قبل از آن باید با پزشک ۱۰-۵۰ مشورت نمایند.

- روش استفاده در صورت اجازه پزشک ۵۰ - ۱۰ :

۱ سی سی از آمپول اپی نفرین ۱۰ سی سی یعنی ۱ به ۱۰۰۰۰ را داخل سرنگ ۱۰ سی سی کشیده و حجم آن را با نرمال سالین یا آب مقطر به ۱۰ سی سی برسانید. (توجه شود یک میلی لیتر از آمپول ده میلی لیتری مجدداً

باید با ۹ سی سی رقیق شده و به ۱۰ میلی لیتر رسانده شود) سپس ۱ سی سی از این محلول را در بسیار آهسته و در عرض ۵ - ۱۰ دقیقه بصورت وریدی تزریق نمایید.

این دوز برای کودکان و بزرگسالان یکسان است.

• در صورتی که وضع بیمار بهتر نشد و رو به وخامت است :

• یک آمپول ۱ میلی گرمی (۱ به ۱۰۰۰) را در یک سرم ۵۰۰ سی سی دکستروز حل کرده و با ۲۰ قطره در دقیقه برای بزرگسالان و ۵ قطره در دقیقه برای کودکان انفوزیون کنید.

• تاکید می‌گردد حتما قبل از انفوزیون وریدی اپی نفرین با پزشک ۵۰ - ۱۰ مشورت نمایید.

- توجه شود که در صورتی که بیمار در حین انفوزیون دچار درد قفسه سینه و آریتمی

شد سرعت انفوزیون کم شده و یا قطع گردد و بعد از برطرف شدن درد به آرامی مجدداً شروع شود.

- در مدت انفوزیون مراقب فشار خون، نبض و ECG بیمار باشید.

آتروپین

- برادی کاردی علامت دار

- (هایپوتانسیون، شوک، درد قفسه سینه، کاهش سطح هوشیاری)

- دوز: ۱ میلی گرم (دو آمپول، هر ۳ تا ۵ دقیقه - حداکثر ۶ آمپول یا ۳ میلی گرم)

- دوز اطفال: ۰.۲ میلی گرم بر کیلوگرم

- گذاشتن پیس میکر

• در هر برادی کاردی نمی نوانیم استفاده کنیم فقط در برادی کاردی علامت دار استفاده می شود و باید نبض زیر ۵۰ باشد.

• فشار خون چک شود - هوشیاری چک شود - رنگ بیمار چک شود - درد قفسه سینه چک شود ، اگر نبض زیر ۵۰ و یکی از علائم را داشت از آتروپین استفاده می کنیم.

• بزرگسالان : ۲ عدد آمپول بزرگ یعنی ۱ میلی گرم را شروع می کنیم و هر ۳-۵ دقیقه یکبار مجددا تکرار می کنیم ، سقف دوز استفاده شده ۶ آمپول یا ۳ میلی گرم می باشد.

• اطفال : ۱ عدد آمپول ۰/۵ میلی گرمی را با ۴ سی سی آب مقطر رقیق می کنیم و به ازای هر ۵ کیلو گرم وزن بدن ۱ سی سی تزریق می کنیم.

• بچه ای که ۲۰ کیلو گرم است ۴ سی سی ، بچه ای که ۱۵ کیلو گرم است ۳ سی سی ، بچه ای که ۱۰ کیلو گرم ۲ سی سی.

• اگر اتروپین جواب ندهد ۲ راه داریم : یا استفاده از پیس میکر هست یا انفوزیون اپی نفرین ، دوپامین می باشد

• در مسمومیت با سموم ارگانو فسفره : هیچ محدودیتی در استفاده از آتروپین نداریم ، اینقدر استفاده می کنیم تا مردمک میوز ، میدرباز شود و ترشحات بزاقی از بین برود و هوشیاری شخص بازگردد .

• در برادی کاردی علامت دار(برادی کاردی که با کاهش فشار خون یا درد قفسه سینه یا

آریتمی همراه باشد) در صورتی که آمپول آتروپین تاثیری نداشته باشد تا آماده شدن

پیس میکر پوستی و یا در صورت عدم تاثیر پیس میکر می توان از آمپول اپی نفرین

استفاده نمود. در این مورد می توانیم **یک آمپول اپی نفرین ۱ به ۱۰۰۰ (یک سی سی سی)** را

در داخل **یک سرم ۵۰۰ سی سی نمکی یا قندی** حل کرده و با **۱۰ قطره در دقیقه** برای

بیمار شروع کنیم. با بررسی وضعیت فشار خون و نبض بیمار می توانیم این مقدار را کم

کم تا **۳۰ قطره در دقیقه** هم افزایش دهیم.

• برای برادی کاردی علامت دار استفاده میشود. در صورتی که بیمار ضربان قلب کمتر از ۵۰ ضربه در دقیقه داشته باشد باید به وضعیت فشار خون، درد قفسه سینه و ریتم قلب و توجه کنیم اگر با وجود کاهش ضربان قلب، فشار خون وی در حد طبیعی باشد و بیمار درد قفسه سینه نداشته باشد و یا آریتمی قلبی نداشته باشد از آمپول آتروپین استفاده نمی کنیم اما در صورت وجود هر یک از علائمی که گفته شد می توان از آمپول آتروپین به صورت وریدی استفاده کرد.

• آمپول آتروپین به صورت ۰/۵ گرم در ۱ سی سی می باشد و دوز های تزریقی در بزرگسالان آن باید به صورت ۱ میلی گرم یعنی ۲ آمپول با هم باشد. ۳ تا ۵ دقیقه در صورتی که برادیکاردی بیمار برطرف نشد میتوانیم دوز بعدی را تکرار نماییم، حداکثر دوز مورد استفاده در بزرگسالان ۳ میلی گرم یعنی ۶ آمپول می باشد. یعنی بعد از دوز اولیه تا دو بار دیگر می توان از آمپول آتروپین استفاده نمود.

- در صورت عدم تاثیر آمپول آتروپین بعد از ۳ دوز باید به فکر استفاده از از پيس ميگر پوستی و يا انفوزيون آمپول ابي نفرين يا دوپامين باشيم.

- استفاده از آمپول آتروپين در مسموميت با ارگانوفسفره ها محدوديتي ندارد و بر اساس واکنش بیمار تا برگشت علائم مسموميت يعني ميدرياز شدن چشم بیمار ، قطع آبريزش دهانی و برافروخته شدن چهره بیمار ادامه می يابد.

آمپو دارون

در تاکی آریتمی بطنی (فیبریلاسیون بطنی VF و تاکیکاردی بطنی V Tach) استفاده می شود ، در احیایی که بیمار آریتمی دارد استفاده می شود.

بزرگسالان

اگر ببینیم که بیمار آریتمی دارد برای دوز اول ۲ عدد آمپول ۱۵۰ میلی گرمی (هر آمپول آمپودارون ۳ سی سی ۱۵۰ میلی گرم) را که جمعاً ۳۰۰ میلی گرم می شود را بصورت وریدی آهسته تزریق می کنیم. حداقل ۵ دقیقه صبر می کنیم اگر آریتمی خاتمه نیافت دوز بعدی ۱۵۰ میلی گرم یعنی نصف دوز اولیه وریدی آهسته تزریق می کنیم.

اطفال

- بچه ۱۰ کیلو گرمی ۱ سی سی دوز اولیه سپس حداقل ۵ دقیقه صبر می کنیم ۱ (همان دوز) سی سی دیگر تزریق می کنیم.
- بچه ۵ کیلو گرمی ۰/۵ سی سی دوز اولیه سپس حداقل ۵ دقیقه صبر می کنیم ۰/۵ (همان دوز) سی سی دیگر تزریق می کنیم.

نکته: حداکثر دوز تزریقی آمیودارون برای بزرگسالان در ۲۴ ساعت اول ۴۵۰ میلی گرم می باشد یعنی در اورژانس ۱۱۵ بیشتر از ۳ آمپول (۲ آمپول دوز اولیه و ۱ آمپول دوز ثانویه) نمی زنیم و برای اطفال حداکثر دوز تزریقی در ۲۴ ساعت اول ۳۰۰ میلی گرم یعنی ۲ آمپول و حداقل زمان تزریق بین دوز ها برای بزرگسال و اطفال ۵ دقیقه می باشد.

وحتماً مقدار دوز تزریقی به بیمار را در هنگام تحویل به بیمارستان به پزشک اطلاع می دهیم.

لیدوکائین ۲٪

آمپول لیدوکائین در آریتمی های بطنی (VF و V Tach) و فوق بطنی (فلوتر و PAT و فیبریلاسیون دهلیزی AF) استفاده می گردد.

• هر آمپول لیدوکائین ۲٪، ۱۰۰ میلی گرم در ۵ سی سی می باشد یعنی هر ۱ سی سی از آمپول لیدوکائین ۲۰ میلی گرم می باشد.

• دوز اولیه :

۱ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن به طور مثال بیمار ۸۰ کیلو گرمی ۸۰ میلی گرم ۴ سی سی یا

بیمار ۶۰ کیلوگرمی ۶۰ میلی گرم ۳ سی سی یا بیمار ۷۰ کیلو گرمی ۷۰ میلی گرم ۳/۵ سی سی به

عبارتی جهت تزریق لیدوکائین در دوز اول وزن بیمار تقسیم بر ۲۰ به سی سی بیمار ۸۰ کیلوپی ۴ سی سی

سی سی یا ۶۰ کیلوپی ۳ سی سی یا ۴۰ کیلوپی ۲ سی سی.

• دوز ثانویه :

به هر مقداری که در سری اول تزریق کرده ایم نصف می کنیم (نصف دوز اولیه یعنی $0/5$ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) به طور مثال بیمار ۸۰ کیلویی ۴۰ میلی گرم ۲ سی سی یا بیمار ۶۰ کیلو گرمی ۳۰ میلی گرم ۱/۵ سی سی یا بیمار ۴۰ کیلویی ۲۰ میلی گرم ۱ سی سی به عبارتی جهت تزریق لیدوکائین در دوز دوم می توان از فرمول وزن بیمار تقسیم بر ۴۰ به سی سی استفاده کرد مثلاً بیمار ۸۰ کیلویی ۲ سی سی یا ۶۰ کیلویی ۱/۵ سی سی یا ۴۰ کیلویی ۱ سی سی.

نکته :

فاصله زمانی تزریق لیدوکائین بین دوز ها حداقل ۵ دقیقه می باشد و تزریق ها به صورت آهسته (در عرض ۲ تا ۳ دقیقه) و وریدی می باشد.

نکته :

حداکثر دوز تزریقی لیدوکائین ۳ میلی گرم به ازای هر ۱ کیلوگرم وزن بدن می باشد یعنی برای بیمار ۸۰ کیلوگی ۲۴۰ میلی گرم ۲ تا و نصفی آمپول ۱۲ سی سی یا بیمار ۶۰ کیلوگی ۱۸۰ میلی گرم ۲ تا آمپول ۹ سی سی یا بیمار ۴۰ کیلوگی ۱۲۰ میلی گرم ۱ آمپول ۶ سی سی.

نکته :

لیدوکائین را نیز می توان به صورت **ETT** داخل تراشه هم تزریق نمود که در اینصورت دوز آن ۲ تا ۲/۵ برابر می شود به طور مثال بیمار ۸۰ کیلوگی دوز اولیه آن از طریق لوله تراشه ۲۰۰ میلی گرم ۱۰ سی سی یا بیمار ۶۰ کیلوگی دوز اولیه آن از طریق لوله تراشه ۱۵۰ میلی گرم ۷/۵ سی سی ۱ و نصفی آمپول می باشد.

نالوکسان

- داروی نالوکسان در مسمومیت های با نارکوتیک ها و مواد مخدر استفاده می گردد. در بیماران دارای علائم کاهش سطح هوشیاری، مردمک های میوتیک (مردمک های دیلاته دال بر عدم مسمومیت نمی باشد ممکن است به دلیل تحمل هایپوکسی مردمک ها دیلاته شود)، دپریشن تنفسی یا آپنه اندیکاسیون تزریق دارد.

نکته :

در بیماری که مواد مخدر مصرف کرده و دارای علائم فوق الذکر نمی باشد یعنی هوشیار است و دیسترس تنفسی و سیانوتیک ندارد نیازی به تزریق نالوکسان نمی باشد، برای بیمار O₂ گذاشته و او را انتقال می دهیم اگر در مسیر دچار علائم فوق بشود در آن زمان برای بیمار نالوکسان تزریق می کنیم.

• هر آمپول نالوکسان ۰/۴ میلی گرم در ۱ سی سی می باشد.

• در بیمارانی که مسمومیت حاد ندارند یعنی دیسترس تنفسی یا آپنه و سیانوتیک نداشته و فقط به دلیل مصرف مواد یک مقداری حالت گیجی و خواب آلودگی دارند ۱ آمپول را با ۴ سی سی آب مقطر یا نرمال سالین رقیق کرده (جمعاً ۵ سی سی) و هر ۲ دقیقه ۱ سی سی از آن را تزریق و بیما را با O₂ منتقل می کنیم (نالوکسان تیترو).

• دوز نالوکسان در بیماران سیانوزه، دپریشن تنفسی یا آپنه و کاهش LOC :

در این بیماران بدون وقفه ۵ عدد آمپول (۲ میلی گرم) نالوکسان را همزمان با هم در یک سرنگ کشیده و به صورت وریدی تزریق می کنیم و سپس به فاصله هر ۲ دقیقه تا برگشت تنفس و هوشیاری بیمار ۱ آمپول (۰/۴ میلی گرم) تزریق می کنیم تا سقف ۲۰ عدد آمپول (۸ میلی گرم) یعنی در کل ما ۲۵ آمپول می زنیم (۱۰ میلی گرم).

اطفال

- دوز تزریق نالوکسان در اطفال ۰/۱ میلی گرم به ازای هر ۱ کیلوگرم وزن بدن می باشد به طور مثال کودک ۲۰ کیلوگی ۲ میلی گرم تا آمپول یا کودک ۱۰ کیلوگی ۱ میلی گرم ۲ تا و نصفی آمپول و یا نوزاد ۵ کیلوگی ۰/۵ میلی گرم ۱ آمپول.

دیازپام

- آمپول دیازپام ۱۰ میلی گرم در ۲ سی سی می باشد یعنی هر ۱ سی سی ۵ میلی گرم.
- داروی ارجح در موارد تشنج در اورژانس طبق پروتکل های آفلاین لورازپام می باشد.

بزرگسالان

- دوز تزریق دیازپام در بزرگسالان بین ۵ تا ۱۰ میلی گرم در هر بار برای تشنج می باشد یعنی ۱ یا نصف آمپول و هر ۱۰ دقیقه تا حداکثر ۳۰ میلی گرم ۳ تا آمپول می توان استفاده کرد. در صورت دیسترس تنفسی با آمبوبگ و ونتیله کردن بیمار برطرف می گردد.

اطفال

• به دو صورت وریدی IV و رکتال Rectal :

دوز تزریقی **وریدی** دیازپام در اطفال **بین ۰/۲ تا ۰/۵** میلی گرم به ازای هر **۱** کیلوگرم وزن بیمار می باشد به طور مثال کودک **۵** کیلوپی **۱/۵** میلی گرم **کمتر از ۰/۵ سی سی** و یا کودک **۱۰** کیلوپی **۲/۵** میلی گرم **۰/۵ سی سی** و یا کودک **۱۵** کیلوپی **۰/۷ سی سی** و یا کودک **۲۰** کیلوپی **۵** میلی گرم **۱ سی سی** می باشد.

حداکثر دوز تزریقی در اطفال **۱۰** میلی گرم یعنی **۱** عدد آمپول کامل می باشد.

دوز تزریق **رکتال** دیازپام در اطفال **۲ برابر مقدار وریدی** می باشد به طور مثال کودک **۵** کیلوپی **۳** میلی گرم **۰/۵** سی سی یا کودک **۱۰** کیلوپی **۵** میلی گرم **۱** سی سی یا کودک **۲۰** کیلوپی **۱۰** میلی گرم **۲** سی سی یا **۱ عدد آمپول** کامل می زنیم.

نکته :

در هنگام تزریق دیازپام به صورت **رکتال** می بایست **سرنگ یا کاتتر تزریق (فاقد نیدل)** **آغشته به ژل لوبریکانت به مقدار ۱ تا ۱/۵ سانتی متر وارد رکتال گردد** سپس عمل تزریق انجام گیرد.

نکته :

در هنگام تزریق دیازپام باید عمل تزریق **آهسته** صورت گرفته و مدام مراقب **تنفس** بیمار باشیم.

نباشید

خسته
